

CZUHAJĄCY (4) *part praes aet*

czuhający (3), **czyhający** (1); czuhający *Mącz* (3); czyhający *ModrzBaz*.

a *jasne*.

sg m N czuhający (3). ◇ *pl A m pers* czyhając(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Czatujaący, czający się, dybiący; czekający; imminens, insidiosus Mącz (4) : *Insidiosus, Zrądliwy/ záfądliwy/ czuháyący/ wążący/ a/e. Mącz* 380a, 207c.

czuhający na co (2): *Homo inquietus et ad tribunatum spirans, Człowiek nieśpokoiny á ná páńłtwo woyskie czuháyący/ wążący. Mącz* 34ld. *Cf Zwrot*.

Zwrot: »na pogodę czyhający« = *czekający na okazję* (1): Bo okrom wojny [...] od Turká [...] mamy Tátary pogránczne nieprzyiaćioły/ na wśeláką pogodę wojny czyháiące [*in omnes belli occasiones intentos*] *ModrzBaz* 119v.

Synonimy: *nadchodzący, przynaglający, wążący, zasadliwy, zradliwy*.

Cf CZYHAĆ

KN